

## ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΟ 1896 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1987

Θεωρούμε απαιραίτητο να δώσουμε στους κατοίκους που μένουν σήμερα στο Λαύριο, αλλά και εκείνους που θα μείνουν στο μέλλον, μια εικόνα γύρω από τη διάρκεια της ζωής των ανθρώπων που έζησαν στο Λαύριο τα τελευταία 90 χρόνια.

Η διάρκεια του μελετούμενου χρόνου θα μπορούσε να ήταν μεγαλύτερη, να συμπεριελάμβανε όλη τη διάρκεια ζωής του Νεότερου Λαυρίου, δηλαδή από το 1864 μέχρι σήμερα. Επειδή όμως δεν θέλαμε να στηριχθούμε σε υποθετικά στοιχεία, επιλέξαμε σαν αφετηρία της έρευνας το 1896 γιατί από τη χρονολογία αυτή σώζονται τα ληξιαρχικά βιβλία θανάτου του Δήμου, μέσα στα οποία έχουν καταχωρηθεί όλοι οι θάνατοι μέχρι σήμερα. Η μελέτη αυτή για να ήταν πλήρης έπρεπε να συμπεριλαμβάνει συγκεντρωτικούς πίνακες, όσων πέθαναν στη διάρκεια των 90 χρόνων με αναφορά στα στοιχεία κάθε χρόνου. Από έλλειψη όμως του απαιτούμενου χρόνου υποχρεωθήκαμε να δώσουμε συγκεντρωτικά στοιχεία για κάθε 10ετία μέχρι το 1976 σε ξεχωριστό πίνακα και από το 1976 μέχρι το 1987 με πλήρη στοιχεία θανάτων για κάθε χρόνο, καθώς και το σύνολο των θανάτων κάθε χρόνο, ανδρών και γυναικών από το 1893 έως το 1987.

Έτσι λοιπόν οι αναγνώστες θα έχουν μέσα από τους βασικούς πίνακες, που θα δώσουμε, μια πλήρη εικόνα για τη πορεία της ζωής των κατοίκων αυτής της πόλης, που μέχρι το 1950 σαν κυρίαρχη απασχόληση είχαν τα μεταλλεία τα οποία εξεπεργάσθηκαν η Ελληνική και Γαλλική Εταιρεία Μεταλλείων.

Οι πίνακες που ακολουθούν είναι πολύ αποκαλυπτικοί. Προσ-

διορίζουν από τη μια μεριά τη τραγικότητα της ζωής των ανθρώπων μέσα σε μια σύντομη διάρκεια, που έφτανε τα 21,5 χρόνια το 1896 και τα 18,8 το 1906, ενώ από την άλλη την πρόοδο που έχει συντελεσθεί μέχρι σήμερα με την εξάλειψη θανάτων στην παιδική ηλικία και την αύξηση της μέσης διάρκειας ζωής στα 73,79 χρόνια το 1987.

Βέβαια η μεγάλη παιδική θνησιμότητα, που τα παιδιά πέθαιναν μόλις αντίκρυζαν τη ζωή από τις διάφορες επιδημικές αρρώστιες, μείωνε σημαντικά το μέσο όρο ζωής στα πιο πάνω επίπεδα.

Όμως και εκείνων που είχαν τη τύχη να γλυτώσουν από τη παιδική θνησιμότητα δεν ήταν ολιγότερο τραγική η μοίρα τους, αφού σε σύνολο 70 θανάτων, που δηλώθηκαν το 1896 με το επάγγελμα του εργάτη, ο μέσος όρος ζωής ήταν 35,5 χρόνια και ο μικρότερος ήταν 16 χρόνια ενώ ο μεγαλύτερος 68 χρόνια.

Είναι πολύ σκόπιμο στο σημείο αυτό να αναφέρουμε την άποψη της παιδιάτρου Σίνας Νάκου για τη μέση ζωή των δούλων που δούλευαν στα μεταλλεία Λαυρίου από τον 6ο έως το 1ο π.Χ. αιώνα, τότε που η μεταλλευτική δραστηριότητα βρισκόταν στην έντασή της με την απασχόληση 20.000 δούλων στην περιοχή, που κατά την εκτίμησή της ήταν 5 - 6 χρόνια (σελίδα 23 στη Διδακτορική διατριβή της για τα επίπεδα μολύβδου που εκδόθηκε το 1985.).

Αν και υποθετική η πιο πάνω άποψη δεν μπορεί να απέχει πολύ από τη πραγματικότητα, αν συγκριθεί με το 1896 και 1906.

Μελετώντας προσεκτικά αυτούς τους πίνακες διαπιστώνουμε ότι το 1896 - από την ημέρα της γέννησης μέχρι τα 50 χρόνια - πέθαναν 246, σε σύνολο θανάτων 281, που αντιπροσωπεύαν το 87,54%.

Ενώ το 1987 στα ίδια χρονικά διαστήματα, δηλαδή από τη γέννηση μέχρι τα 50 χρόνια, πέθαναν μόνο 2 σε σύνολο θανάτων 83, δηλαδή ποσοστό που αντιπροσωπεύει το 2,40%. Για να γίνει πιο αποκαλυπτική η εικόνα της τραγικότητας των κατοίκων, είναι χρήσιμο να προσέξουμε τους θανάτους στην εφηβική και την ώριμη ηλικία π.χ:

— Σε ηλικία 16-20 χρόνια τον ίδιο χρόνο, δηλαδή το 1896, σε σύνολο θανάτων 281 πέθαναν 22, ποσοστό 7,82%.

— Σε ηλικία 21 - 30 πέθαναν 33, δηλαδή ποσοστό 11,74%.

— Σε ηλικία 31 - 40 πέθαναν 29, δηλαδή ποσοστό 10,32%.

— Και σε ηλικία 41 - 50 πέθαναν 31 δηλαδή ποσοστό 11,03%.

Στις ίδιες ηλικίες που αναφέραμε πιο πάνω, δηλαδή από 16 - 50

χρόνων, παρατηρούμε 2 μόνο θανάτους το 1987, ποσοστό 2,40%.

Βλέπουμε έτσι ότι στη πιο ζωτική από κάθε άποψη ηλικία των 16 - 50 χρόνων, το 1896 πέθαναν 115 κάτοικοι, δηλαδή ποσοστό 40,92%.

Βαρύτατο τίμημα σ' αυτή τη μακάβρια λίστα των θανάτων της πιο πάνω ηλικίας έχουν πληρώσει οι άνδρες που πρέπει να είναι αποτέλεσμα της εξοντωτικής, ανθυγιεινής δουλιάς στα Μεταλλεία, αφού από τους 115 θανάτους οι 97, δηλαδή το 84,34%, ήταν άνδρες.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το πιο πάνω ποσοστό πρέπει να μην ενοχοποιεί ολοκληρωτικά τις συνθήκες εργασίας, γιατί στα μεταλλεία οι άνδρες που δούλευαν προέρχονταν από άλλες περιοχές στις οποίες παρέμειναν οι γυναίκες και τα παιδιά, πράγμα που δεν μπορεί να ελεγχθεί για να εξασφαλισθεί πλήρης αντικειμενικότητα γύρω από την ενοχή των συνθηκών εργασίας, αφού δεν έχουμε ταυτόχρονη παραμονή ανδρών και γυναικών στο Λαύριο, στο χρονικό διάστημα που αναφερόμαστε.

Χαρακτηριστικό επίσης στοιχείο, που επισημαίνει την πρόοδο που έχει συντελεσθεί στον τομέα της διάρκειας ζωής, είναι ο αριθμός που έζησαν από 71 - 80 χρόνια, τόσο στο 1896 όσο και το 1987.

Έτσι σε σύνολο θανάτων 281 το 1896, μόνο 4 έφτασαν στην ηλικία των 71 - 80 χρόνων, δηλαδή ποσοστό 1,41%, ενώ το 1987 σε σύνολο θανάτων 83 εκείνοι που έφτασαν στην ηλικία 71 - 80 χρόνων ήταν 35, δηλαδή το 42,11%.

Μικρότερη η πρόοδος που έχει συντελεστεί για την επόμενη δεκαετία 81 - 90, αφού το 1896 από 81 - 90 πέθαιναν 6, δηλαδή 2,13%, ενώ το 1987 από 81 - 90 πέθαιναν 23, δηλαδή 27,71%.

Για να φτάσουμε στη δεκαετία από 91 - 100, που το 1896 δεν έφτασε κανένας, ενώ το 1987 από 91 - 100 πέθαιναν 2, δηλαδή το 2,40%.

Κρίνουμε σκόπιμο, για να υπάρχει το στοιχείο της σύγκρισης, να δώσουμε το πίνακα No 4 της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στον οποίο προσδιορίζεται η μέση ηλικία ζωής από το 1926 έως το 1983, που έχει δημοσιευθεί το 1986 στο Δελτίο της Φυσικής Κίνησης του πληθυσμού της Ελλάδας.

Συγκρίνοντας τον πίνακα της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας με το πίνακα του Λαυρίου διαπιστώνουμε ότι, το 1926 οι κάτοικοι του Λαυρίου έζησαν 3,46 χρόνια λιγώτερα, το 1956 1,45, το 1966 3,38, το

1976 1,52 και το 1983 2,58 λιγότερα χρόνια από όλους τους Έλληνες.

Κατά παράδοξο τρόπο και για ανεξήγητους λόγους, το 1936 οι κάτοικοι του Λαυρίου ζουν κατά 12,58 χρόνια περισσότερα από τους κατοίκους όλης της χώρας.

Πιθανόν τότε να εφαρμόσθηκε το οκτάωρο στο Λαύριο και η επίδρασή του να ήταν τόσο χτυπητή και άμεση, γιατί η διαφορά είναι τόσο θεαματική, που λόγοι τυχαίοι και συμπτωματικοί πρέπει να αποκλειστούν.

Παρατηρούμε ακόμα συγκρίνοντας τους πίνακες, ότι εξαιρουμένων των χρόνων 1936, 1966 και 1981, σε όλα τα υπόλοιπα χρόνια από το 1926 μέχρι και σήμερα οι γυναίκες του Λαυρίου ζουν περισσότερα χρόνια από τους άνδρες.

Το 1956 π.χ. η μέση ηλικία των γυναικών που πέθαιναν, ήταν κατά 15,4 χρόνια μεγαλύτερη από την ηλικία των ανδρών. Σίγουρα η μεγάλη αυτή διαφορά δεν είναι άσχετη με τις συνθήκες εργασίας κάτω από τις οποίες δούλευαν οι Μεταλλωρύχοι στη Γαλλική Εταιρεία εκείνη την εποχή.

Θυμάματι ότι οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. εκείνη την εποχή στη συντριπτική τους πλειοψηφία ήταν χήρες γυναίκες των Μεταλλωρύχων. Τα στοιχεία αυτά τα χρησιμοποιούσε τόσο το Σωματείο των Μεταλλωρύχων, όσο και η Ομοσπονδία των Μεταλλευτών για να μειώσει το όριο ηλικίας στη συνταξιοδότηση και να αποσπάσει επίδομα ανθυγειενής εργασίας από την εργοδοσία. Για το διάστημα από 1976 μέχρι το 1987 η μέση ηλικία των γυναικών του Λαυρίου, ήταν κατά 6,08 χρόνια μεγαλύτερη από εκείνη των ανδρών.

Για το διάστημα από 1976 - 1983 η μέση ηλικία θανάτου για τους άνδρες σ' όλη τη χώρα ήταν 67,9, ενώ για τις γυναίκες στο ίδιο διάστημα η μέση ηλικία ήταν 73,00. Δηλαδή οι γυναίκες έζησαν 5 χρόνια περισσότερα από τους άνδρες.

Στο ίδιο διάστημα, δηλαδή από το 1976 - 1983, στο Λαύριο η μέση ηλικία θανάτου για τους άνδρες ήταν 65,9, ενώ για τις γυναίκες ήταν 72,6, δηλαδή οι γυναίκες στο Λαύριο έζησαν 6,7 χρόνια περισσότερα από τους άνδρες.

Θα δώσουμε ακόμα ένα πίνακα με τη μέση διάρκεια ζωής στη γειτονική Κοινότητα των Καλυβίων, που βρίσκεται στον ίδιο χώρο σχεδόν, που δεν είναι όμως επιβαρυμένος με αποθέσεις από επεξεργα-

σμένα μεταλλεύματα όπως το Λαύριο.

Από τη σύγκριση του πίνακα των Καλυβίων με εκείνον του Λαυρίου στα ίδια χρονικά διαστήματα από το 1916 μέχρι το 1987 διαπιστώνουμε, ότι εκτός από τα χρόνια 1916, 1936 και 1946, η μέση διάρκεια ζωής στο Λαύριο είναι μικρότερη από εκείνη των Καλυβίων, δεν παρουσιάζει όμως θεαματική διαφορά.

Τέλος αξίζει να υπογραμμιστεί εκτός του αντικειμένου της έρευνας, το ποσοστό θανάτων στο Λαύριο κατά την περίοδο του 1942, που στη διάρκειά του πέθαναν 591 κάτοικοι σε σύνολο πληθυσμού 5.500, δηλαδή πέθανε το τρομακτικό ποσοστό του 10,74%. Αν προστεθούν και οι θάνατοι του Δεκέμβρη του 1941, όταν δηλαδή άρχισε η πείνα του πέθαναν 130 κάτοικοι, τότε το ποσοστό φθάνει στο 13,10%.

Για να γίνει πιο παραστατικό το μέγεθος της συμφοράς πρέπει να συγκριθεί με το σημερινό αριθμό θανάτων, δηλαδή του 1987 που οι 83 θάνατοι αντιπροσωπεύουν το 0,77% του πληθυσμού.

Εξετάζοντας και συγκρίνοντας όλα αυτά τα στοιχεία που παραδέσαμε γύρω από τη διάρκεια ζωής στα τελευταία 91 χρόνια, διαπιστώνουμε ότι στο Λαύριο έχουν κερδήθει σε σχέση με το 1987 και το 1896 52,29 χρόνια.

Το αντίστοιχο κέρδος που παρουσιάστηκε στην Ελλάδα σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας από το 1879 μέχρι το 1983 ήταν 46,6 χρόνια.

Το κέρδος αυτό αναμφισβήτητα αποτελεί πραγματικό άθλο της ανθρώπινης προσπάθειας σε όλο το πλανήτη. Είναι το συλλογικό αποτέλεσμα των ανθρώπων από την εποχή που πρωτοπαρουσιάστηκαν στη γη είτε έζησαν κάτω από σχέσεις του πρωτόγονου κοινοτικού συστήματος, είτε της αρχαίας δουλοκτητικής κοινωνίας του φεουδαρχισμού, είτε κάτω από τις σύγχρονες καπιταλιστικές και σοσιαλιστικές σημερινές σχέσεις. Τα όσα αναφέρονται σ' αυτή τη μελέτη δεν έχουν σκοπό να αδυνατίσουν την βαθύτερη έρευνα γύρω από αυτόν τον αντικείμενο.

Αντίθετα θέλουν να ερεθίσουν το ενδιαφέρον για λεπτομερέστερη έρευνα και μελέτη τόσο σ' αυτόν τον τομέα όσο και γύρω από τη γενικότερη ιστορική και κοινωνική φυσιογνωμία της πόλης.

Λαύριο 30.4.88  
ΚΩΣΤΑΣ ΠΟΓΚΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 1

ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ	ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ	ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ	ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ	ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ
1893	63	1917	196	1941
1894	149	1918	265	1942
1895	23	1919	198	1943
1896	281	1920	162	1944
1897	262	1921	125	1945
1898	349	1922	175	1946
1899	302	1923	179	1947
1900	234	1924	154	1948
1901	310	1925	129	1949
1902	223	1926	133	1950
1903	222	1927	131	1951
1904	228	1928	128	1952
1905	227	1929	114	1953
1906	323	1930	103	1954
1907	293	1931	134	1955
1908	243	1932	117	1956
1909	205	1933	106	1957
1910	1573	1934	95	1958
1911	263	1935	89	1959
1912	190	1936	87	1960
1913	194	1937	87	1961
1914	141	1938	83	1962
1915	150	1939	71	1963
1916	184	1940	68	1964
ΣΥΝΟΛΟ	5.216 : 24 = 217 (Μ.Ο.)*	3.129 : 24 = 130 (Μ.Ο.)*	1946 : 24 = 81	1520 : 23 = 66

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ: 1893 - 1987 = 1181

\* Μ.Ο. Μέσος όρος θανάτων επησίως

**ΠΙΝΑΚΑΣ 2**  
**ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ**

ΧΡΟΝ.	0-5		6-10		11-15		16-20		21-30		31-40		41-50		51-60	
	A	G	A	G	A	G	A	G	A	G	A	G	A	G	A	G
1896	72	50	3	3	2	1	19	3	25	8	24	5	29	2	15	4
1906	86	74	3	7	2	3	16	3	23	6	18	3	21	—	18	2
1916	41	28	2	4	2	1	4	3	9	5	5	4	17	5	15	—
1926	31	23	4	1	—	1	1	1	8	2	8	1	6	4	10	5
1936	6	8	—	1	—	—	—	1	3	2	5	2	2	6	10	4
1946	2	—	1	1	—	—	1	—	3	3	4	1	2	—	5	3
1956	2	2	—	—	—	—	—	1	3	1	—	1	3	—	2	1
1966	—	4	—	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—	1	1	5
1976	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	3	—	4	1	3
1985	2	—	—	—	—	—	—	—	4	1	1	—	1	—	3	5
1986	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	6	1
1987	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	5	3

61-70	71-80		81-90		91-100		101-110		ΣΥΝΟΛΟ ΣΥΝΟΛΟ ΓΕΝΙΚΟ ΑΝΔΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚ. ΣΥΝΟΛΟ						
	A	G	A	G	A	G	A	G							
4	2	1	3	2	4	—	—	—	196	85	281	—	—	—	—
9	3	8	2	3	1	—	1	—	213	110	323	—	—	—	—
14	4	9	9	1	2	—	—	—	119	65	184	—	—	—	—
8	7	3	3	2	4	—	—	—	81	52	133	—	—	—	—
18	3	6	6	1	3	—	—	—	51	36	87	—	—	—	—
2	1	5	1	3	1	—	2	—	28	13	41	—	—	—	—
3	6	3	4	—	5	1	1	—	17	22	39	—	—	—	—
7	2	6	4	8	5	—	2	—	29	21	50	—	—	—	—
5	7	14	17	3	7	—	—	—	33	36	69	—	—	—	—
13	5	11	18	13	19	1	1	—	49	49	98	—	—	—	—
5	6	20	13	3	7	—	5	—	36	33	69	—	—	—	—
10	3	20	15	10	13	1	1	—	48	35	83	—	—	—	—

**ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 3  
ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ**

ΕΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ ΘΑΝΑΤΟΙ	ΑΝΔΡΕΣ Μ.Ο. ΖΩΗΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΑΝΑΤΟΙ Μ.Ο. ΖΩΗΣ	ΓΕΝΙΚΟΣ Μ.Ο. ΖΩΗΣ
1896	281	196	24,47	18,58
1906	323	213	25,04	12,67
1916	184	119	35,57	65
1926	133	81	29,25	52
1936	87	51	52,49	36
1946	41	28	49,67	13
1956	39	17	50,11	22
1966	50	29	67,13	21
1976	69	33	64,48	36
1986	69	36	69,61	33
1987	83	48	70,87	35
				76,71
				73,79

**ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 3Α  
ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ**

ΕΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ ΘΑΝΑΤΟΙ	ΑΝΔΡΕΣ Μ.Ο. ΖΩΗΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΑΝΑΤΟΙ Μ.Ο. ΖΩΗΣ	ΓΕΝΙΚΟΣ Μ.Ο. ΖΩΗΣ
1976	69	33	64,48	36
1977	69	33	62,84	36
1978	64	38	66,52	28
1979	65	43	66,32	22
1980	77	35	65,34	42
1981	66	32	70,87	34
1982	67	39	63,48	28
1983	73	31	67,74	42
1984	86	42	71,30	44
1985	98	49	65,91	49
1986	69	36	69,61	33
1987	83	48	70,87	35
				76,71
				73,79

**ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 4**  
**ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΖΩΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

ΧΡΟΝΟΣ	ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΑΝΔΡΩΝ	ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΓΕΝΙΚΟΣ ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΖΩΗΣ
1926	34,2	34,5	34,35
1927	33,0	33,3	33,15
1928	35,0	35,2	35,10
1936	35,6	36,3	35,95
1937	36,5	37,9	37,20
1938	39,2	40,3	39,75
1956	57,1	61,5	59,30
1960	57,9	63,2	60,55
1965	61,9	66,8	64,35
1970	64,1	69,2	66,65
1975	66,7	71,9	69,30
1980	68,5	75,5	71,00
1981	68,4	73,4	70,90
1982	68,6	73,8	71,20
1983	69,5	74,4	71,95

**ΠΙΝΑΚΑΣ Νο 5**  
**ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΥΒΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ**

ΕΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ	ΑΝΔΡΕΣ	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	ΓΕΝΙΚΟΣ
		ΘΑΝΑΤΟΙ ΖΩΗΣ	ΘΑΝΑΤΟΙ ΖΩΗΣ	Μ.Ο. ΖΩΗΣ
1916	30	20	26,85	28,02
1926	32	20	35,25	37,37
1936	17	9	44,55	40,21
1946	15	5	21,00	40,05
1956	18	3	50,00	58,80
1966	18	10	64,20	71,91
1976	15	7	66,00	69,37
1986	23	13	73,46	73,63
1987	38	24	72,16	74,86

**ΠΙΝΑΚΑΣ № 6**  
**ΛΑΥΡΙΟ ΚΑΛΥΒΙΑ**

ΕΤΟΣ	ΛΑΥΡΙΟ Μ.Ο. ΖΩΗΣ	ΚΑΛΥΒΙΑ Μ.Ο. ΖΩΗΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ
1916	31,55	28,02	+3,53
1926	30,89	37,37	-6,48
1936	48,53	40,21	+8,32
1946	51,48	40,05	+11,43
1956	57,85	58,80	-0,95
1966	63,75	71,91	-8,16
1976	67,78	69,37	-1,56
1986	71,50	73,63	-2,13
1987	73,79	74,86	-1,07

**ΠΙΝΑΚΑΣ № 7**  
**ΘΑΝΑΤΟΙ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ ΤΟ 1942**

ΜΗΝΕΣ	ΘΑΝΑΤΟΙ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	151
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	97
ΜΑΡΤΙΟΣ	133
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	63
ΜΑΪΟΣ	29
ΙΟΥΝΙΟΣ	35
ΙΟΥΛΙΟΣ	21
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	15
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	13
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	12
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	14
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	8

ΣΥΝΟΛΟ ΘΑΝΑΤΩΝ 1942 = 591

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1941 = 130

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ = 721